

Sygn. akt II Cz 629/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 5 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w S.

przeciwko A. G.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia A. G.

na postanowienie zawarte w punkcie III wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt I C 3010/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od pozwanej A. G. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w S. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Sygn. akt II Cz 629/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie III wyroku z dnia 12 lutego 2015 r., Sąd Rejonowy w Kaliszu mimo oddalenia powództwa w zakresie roszczenia głównego zasądził od pozwanej A. G. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w S. kwotę 7.873,49 zł tytułem kosztów procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, że mimo cofnięcia powództwa przez powoda za wyjątkiem kwoty 1.666,10 zł został on uznany za podmiot wygrywający sprawę również w zakresie cofniętego powództwa. Sąd Rejonowy wskazał, że przyczyną cofnięcia powództwa było zaspokojenie roszczenia powoda przez innego dłużnika, który solidarnie z pozwaną odpowiadał za przedmiotowe zobowiązanie. Sąd I instancji wskazał nadto, że w niniejszej sprawie nie ma podstaw do uznania, że pozwana nie dała podstaw do wytoczenia powództwa.

Z tych przyczyn uznając, że nie ma podstaw do nieobciążania pozwanej kosztami orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. i art. 102 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 z późn. zm.). W sumie koszty

te wyniosły 10.755 zł przy czym z uwagi na solidarną odpowiedzialność za przedmiotowe zobowiązanie i uiszczenie już należności w kwocie 2.881,51 zł przez I. S. należność z tytułu kosztów procesu zasądzona od pozwanej została stosownie obniżona.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła pozwana zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie art. 233 k.p.c. W oparciu o te zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i nie obciążanie jej kosztami procesu oraz przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o jego oddalenie i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty podniesione w zażaleniu zauważenia wymaga na wstępie, że stanowią one jedynie polemikę z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego przy czym w sposób wyczerpujący i szczegółowy zostały już rozważone w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że w obliczu solidarnej odpowiedzialności pozwanej oraz I. S. (do której majątku skierowana została w pierwszej kolejności egzekucja, gdyż jest ona nie tylko spadkobiercą dłużnika ale również poręczycielem zaciągniętego zobowiązania) sam fakt prowadzenia postępowania egzekucyjnego wobec innego dłużnika nie uzasadnia twierdzenia o braku podstaw do zasadności niniejszego postępowania. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że do czasu całkowitego zaspokojenia swojego roszczenia wierzyciel był uprawniony do dochodzenia zapłaty od pozwanej A. G.. Do tego również momentu wybór od kogo dochodzi zapłaty pozostaje w pełnej dyspozycji wierzyciela.

Nie sposób również zgodzić się z twierdzeniami, iż wniesienie apelacji od wyroku z dnia 21 maja 2013 r. wynika z niestaranności strony powodowej. Na przeciwnie wnioski wskazuje się w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 21 listopada 2013 r. a Sąd Okręgowy w obecnym składzie rozważania te w pełni podziela.

Wskazać także należy, że z uwagi na fakt, że powództwo w niniejszej sprawie oddalone zostało jedynie w zakresie kwoty 1666,10 zł to w obliczu wartości przedmiotu sporu określonej na kwotę 52.321 zł pozwana wygrała niniejszą sprawę zaledwie w około 3 %. Z tej przyczyny Sąd Rejonowy słusznie jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach powołał dyspozycję art. 100 zd. 2 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.- punkt 2 sentencji postanowienia.